

Діагностувальна робота з теми: "Текст"

Прочитай.

Олексій повернувся додому похнюплений. Відкинув убік портфель, і задумливо сів біля дзеркала.

Тато побачив сина, спитав про його настрій та справи у школі.

— Та ось вчителька сказала, щоб я зарубав собі на носі, що як ще раз запізнюсь...от я й вибираю, де б це на тому носі зарубати, — зі сльозами на очах прошепотів.

Батько посміхнувся:

— Ось бачиш, не така вже й страшна твоя проблема. Цей вислів дуже-дуже давній. Коли ще не було письма, люди, щоб щось запам'ятати, робили позначки на чомусь. Так для рахунку овець в стаді чи мішків із борошном ставили зарубки на звичайній палиці. Такі ж позначки робили і для рахунку днів. От якраз від цього й походить — зарубати на носі. Носом називали якраз ту палицю, що завжди носили із собою.

— Тобто не ніс цей, що на обличчі, а ніс від слова нести?

— Правильно!

— Ой, як цікаво, тату, а були ще якісь помічники пам'яті?

— А ти сам згадай. Он у нас на кухні на стіні висить мамин листочок-записничок, як він називається, пригадуєш?

Олексій миттю вибіг на кухню.

— Вузлики на пам'яті! То це також означає «щоб пам'ятати»?

— Так, синку.

— І у цього вислову також є своя історія?

— Аяке. Колись у Південній Америці жителі країни Перу користувались вузликовим письмом. І навіть зараз є такі пастухи, які знають цю мову.

— То вони замість літер малювали вузлики?

— Ні, для вузикового письма брали товсту мотузку, до якої прив'язували кольорові шнурочки різної довжини. Чим ближче до товстої мотузки був шнурочок, тим важливіше було те, про що людина мала пам'ятати.

— А як же вони ним користувались?

— Кожен колір щось означав, а безбарвний шнурочок позначав якесь число. Прочитати такий напис було дуже складно. Увагу слід було звертати і на товщину шнурків, і на те, як вони зав'язані, і де розміщуються.

— І діти ним користувались також?

— Вузликовій грамоті — «квігу», навчали і дітей. В деяких племенах замість вузликів використовували намистинки або мушлі, з яких робили цілі пояси, розпліваючи на частинки. У вождів цих племен зберігались мішки таких поясів.

— Тату, але ж зараз ми не користуємось нічим таким.

— Чому ж, всі кольори зберегли своє давнє значення і до сьогодні. Хоча б на флоті. З кольорових прапорців складено цілу азбуку, за допомогою якої перемовляються кораблі. А сигнали на залізниці? Це також кольорове письмо.

— Ти стільки цікавого мені розповів, я обов'язково розкажу друзям! — вже в дверях, одягаючись, вигукнув Олексій.

— От і зарубай такому на носі, — посміхнувся батько.

Прочитай запитання та обери відповідь.

1. Де відбулась розмова тата з Олексієм?

- а) біля комоди; б) біля шафи; в) біля дзеркала.

2. Для вузикового письма використовували:

- а) палицю; б) мотузку; в) прапорці.

3. Кольорове письмо зараз використовують:

- а) на флоті; б) в авіації; в) не використовують взагалі.

4. Коли не було письма, люди називали носом:

- а) мушлі та намистинки; б) дерев'яну палицю; в) спеціальні сигнали.

Прочитай запитання та запиши відповідь.

5. Чому Олексій був похнюплений?

6. Поясни, як ти розумієш вислів «зарубай на носі»?

7. Надай характеристику татові. Запиши, яким він є.

8. Для чого тато розповів Олексію стільки історій?

9. Відредагуй текст. Визнач межі речень. Постав потрібні знаки наприкінці кожного.

Запиши цей текст.

А чи вмієш ти зав'язувати простий і надійний вузол у разі потреби його можна було б легко і швидко розв'язати коли люди бачать надійно зав'язаний, але незнайомий їм вузол, вони вигукують: «О Зав'язано морським вузлом»

10. Випиши із завдання № 9 спільнокореневі слова.

11. Добери антоніми до слів:

посміхнувся -

спитати -

12. Добери синоніми до слів:

побачити -

розповісти -

13. Випиши з тексту 5 іменників, 4 дієслова, 3 прикметники, 2 займенники, 1 службове слово.

ІМЕННИКИ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

ДІЄСЛОВА

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

ПРИКМЕТНИКИ

- 1.
- 2.
- 3.

ЗАЙМЕННИКИ

- 1.
- 2.

СЛУЖБОВЕ
СЛОВО

- 1.